Jehowa Jummala poeg nähha seäl pilwe sambas / mis telgi ukse peäl seisis / ja Se- samma hakkas ta Mosesse wasto räkima ja temmale ütlema / et ta piddi pea minne- ma maggama omma teed; sepärrast piddi ta ülles pannema omma wimist luggu / ja rahwa ette sedda luggema / et need saaksid teada / kuida Jummala wihhu piddi rahwa peäle sama / kui nemmad tedda piddid mahe hajätma; ja kuida wimaks Ta siiski nen- de peäle tahtis armo heita. Kui Moses sed- da sai teinud / siis ömmistas temma sedda rahwast kui prohwet / ja andis igga suggu- errule isse önne / sest Jummala Waim an- dis temmale seks tarkust kül. Pärrast läks siis Moses Jummala käskmisse peäle ülles Nebo mäele / ja selle samma mäe otsa / mis Pisgaks hütakse. Seälsammas näitis Je- howa temmale sedda head maad / mis ta ol- li Israeli rahwale tootanud anda / ja ütles temma wasto: Se on se Ma mis ma wan- des ollen Abraamile / Isaakile ja Jakobile tootanud / ja öölnud / et ma sedda sinno suggule tahtsin anda. Ma ollen sedda sul- le annud nähha so silmaga / agga sinna ei pea mitte senna sama. Siñna mäe peäle surri Moses ärra / ja Jehowa isse matis tedda senna orko Moabi male Petpeori koh- ta; agga ei ükski ei sanud temma hau kohta öiete teäda. Sadda ja kakskümmend aastat olli Moses wanna kui ta ärrasurri, ommeti olli ta wimaksi ni tuggew ja wah- wa / et ta rammo ei löpnud ärra / ei löinud temma silmad ka mitte tüntsiks.

Kui nüüd Israeli-rahwas temma sur- mast said kuulda / siis hakkasid nemmad ted- da nutma ja kolmkümmend päwa ta jär- rele leinama. Selle Jummala mehhe Mo- sesse asemele sai Nuni poeg Josua / kes moistlik ja tark / kel sessuggune waim olli / et

Eesti-Ma Rahwa Kalender 1739, lk. 19